

17 Ездра 2

1,1 І зробив Йосія в Єрусалимі пасху своєму Господеві і заколов пасху в чотирнадцятому дні першого місяця, 2 поставивши священників за щоденною службою в ризах в господньому храмі. 3 І він сказав левітам, священним рабам Ізраїля, щоб освятити їх Господеві, щоб поставити святий господній кивот в домі, який збудував цар Соломон син Давида. Не буде вам нести його на раменах. 4 І тепер служіть Господеві Богові вашому і лікуйте його нарід Ізраїль і приготівіть за родинами і вашими племенами за писанням Давида царя Ізраїля і за величчю Соломона його сина 5 і, ставши в храмі за частю ваших родин левітів перед вашими братами синами Ізраїля за чином, 6 жертвуйте пасху і приготівіть жертви вашим братам і зробіте пасху за приписом Господа даним Мойсеєві. 7 І Йосія дав народові, що знайшовся (там), тридцять тисяч ягнят і баранів, три тисячі телят. Це дано з царського за обіцянкою народові і священникам і левітам. 8 І дав Хелкія і Захарія й Ісуїл наставники над храмом священникам на пасху дві тисячі шістьсот овець, триста телят. 9 І Єхонія і Самея і Натанаїл брат і Асавія і Охіїл і Йорам тисячники дали левітам на пасху п'ять тисяч овець, сімсот телят. 10 І це те, що зробили: Священники і левіти належно стали, 11 маючи прісне, за племенами 12 і за частями родин перед народом, щоб приносити Господеві, так як записано в книзі Мойсея, і так вранці, 13 і спекли пасху огнем, так як належалося, і зварили жертви в мідяних (баняках) і котлах з запашністю і принесли всім, що в народі. 14 А після цього приготівіли собі і священникам їхнім братам синам Аарона. Бо священники приносили жир аж до пізна, і левіти приготівіли собі і священникам своїм братам, синам Аарона. 15 І церковні співаки сини Асафа були в своєму чині за приписаним Давидом і Асафом і Захарією і Еддінумом, що при царі, і дверники (були) при кожних дверях. Не можна (було) переступити кожному свою щоденну службу, бо їхні брати левіти приготівіли для них. 16 І закінчено те, що відноситься до господньої жертви в тому дні, щоб зробити пасху і принести жертви на господньому жертівнику за приписом царя Йосії. 17 І сини Ізраїля, які (там) знайшлися в цьому часі, зробили пасху і празник прісних сім днів. 18 І не було такої пасхи в Ізраїлі від часів пророка Самуїла, 19 і всі царі Ізраїля не робили такої пасхи, яку зробив Йосія і священники і левіти і Юдеї і весь Ізраїль, який знайшовся в своїх посіlostях, в Єрусалимі. 20 В вісімнадцятому році царювання Йосії зроблено цю пасху. 21 І правильними були діла Йосії перед їхнім Господом в серці повному побожності. 22 І те, що про нього ж записано в попередних часах, про тих, що згрішили і вчинили безбожність проти Господа більше від всякого народу і царства, і чим його засмутили в розумі, і слова Господа встали проти Ізраїля. 23 І після всього цього діла Йосії зійшов Фараон цар Єгипту, що йшов провадити війну проти Харкамуса до Евфрату, і вийшов Йосія йому на зустріч. 24 І післав цар Єгипту до нього, кажучи: Що мені і тобі, царю Юдеї, 25 я не післаний Господом Богом проти тебе, бо до Евфрату моя війна. І тепер Господь зі мною, і Господь в поспіху зі мною. Відступись, і не протився Господеві. 26 І не повернувся Йосія на своїй колісниці, але скріпив себе, щоб воювати, не слухаючись слів з уст господніх, пророка Єремії. 27 Але став з ним до бою на рівнині Магеддауса, і прийшли володарі до царя Йосії. 28 І сказав цар своїм слугам: Виведіть мене з битви, бо я

дуже знемігся. І зразу вивели його слуги його з лав, 29 і він вліз на свою другу колісницю. І відправлений до Єрусалиму, змінив своє життя і його поховано в родинному гробівці. 30 І оплакали Йосію в цілій Юдеї, і пророк Єремія заплакав за Йосією, і предсідники з жінками його оплакали аж до цього дня і подано, щоб це було вічним на всі роди Ізраїля. 31 Це ж написано в книзі літопису царів Юди, і подрібно про діла Йосії, що зроблено, і його слави і його розум в господньому законі, те, що зроблене ним і що нині, розповідається в книзі царів Ізраїля і Юди. 32 І взявши з народу Єхонію сина Йосії, що мав двадцять три роки, поставили царем замість Йосії його батька. 33 І він зацарював над Юдою і Єрусалимом три місяці. І його відсунув цар Єгипту, щоб не царював в Єрусалимі, 34 і наклав дань на нарід - сто талантів срібла і один талант золота. 35 І цар Єгипту поставив царем Йоакима його брата, царем Юдеї і Єрусалиму. 36 І Йоаким звязав вельмож, Зарія ж свого брата, схопивши, вивів з Єгипту. 37 Йоаким же мав двадцять п'ять літ коли зацарював над Юдеєю і Єрусалимом, і він зробив погане перед Господом. 38 А проти нього прийшов Навуходоносор цар Вавилону і, звязавши його мідяними кайданами, відвів до Вавилону. 39 І Навуходоносор, взявши з священного господнього посуду і принісши, поставив в своїм храмі в Вавилоні. 40 А розповіді про нього і його нечистоту і безбожність записані в літописі царів. 41 І замість нього зацарював Йоаким його син. Коли ж був поставлений мав вісімнадцять літ, 42 царює ж три місяці і десять днів в Єрусалимі, і зробив погане перед Господом. 43 І після року, піславши, Навуходоносор переселив його до Вавилону разом з священним господнім посудом. 44 І поставив Седекію царем Юдеї і Єрусалиму, Седекію, що мав двадцять один літ, царює ж він одинадцять літ. 45 І він зробив погане перед Господом і не посоромився слів сказаних з господних уст пророком Єремією. 46 І поклявшись цареві Навуходоносорові в ім'я Господа, відступив від клятв і, твердою вчинивши свою шию і серце, переступив закони Господа Бога Ізраїля. 47 І володарі ж народу і священники дуже безбожно вчинили і зробили беззаконня понад всі нечистоти всіх народів і опоганили освячений господний храм в Єрусалимі. 48 І Бог їхніх батьків післав через свого ангела, щоб прикликати їх, оскільки милосердився над ними і над своїм мешканням. 49 Вони ж висміяли його послів, і в тому дні, в якому говорив Господь, глузували з його пророків аж доки його не розгнівали над його народом через безбожності, щоб наказав навести на них царів Халдеїв. 50 Ці забили їхніх молодців мечем довкруги святого їхнього храму і не пощадили молодця і старця і дівчини і дитини, але всіх Він видав в їхні руки. 51 І весь святий господний посуд малий і великий і господні кивоти і царські склади, взявши, понесли до Вавилону. 52 І спалили господний дім і рознесли мури Єрусалиму і огнем спалили їхні вежі, 53 і викінчили все їхнє славетне, щоб звести на ніщо. І осталих мечем відвели до Вавилону. 54 І були його рабами і його синам аж до царювання Персів на сповнення господнього слова з уст Єремії: 55 Доки земля не натішиться своїми суботами, весь час її опустіння, хай спочине до сповнення сімдесяти літ.

2,1 Як царював Кир Перський, в першому році на сповнення господнього слова з уст Єремії, підняв Господь дух Кира царя Персів, і він заповів в усім своїм царстві і разом через письма, кажучи: 2 Так говорить Кир цар Персів: Мене Господь Ізраїля, найвищий Господь, поставив царем вселенної і назначив мене збудувати йому дім в Єрусалимі, що в Юдеї. 3 Якщо, отже, є хтось з вас з його народу, хай буде його

Господь з ним, і він, пішовши до Єрусалиму, що в Юдеї, хай збудує дім Господа Ізраїля, це Господь, що мешкає в Єрусалимі. 4 Отже ті, що живуть на місцях, хай допоможуть йому, ті, що на його місці, золотом і сріблом, дарами, кіньми і скотиною, з іншим, що на молитву дане для храму Господа, що в Єрусалимі. 5 І встали голови племен родів Юди і племені Веніямина і священники і левіти, і всі, яких розбудив господний дух, щоб піти збудувати господний дім, що в Єрусалимі, 6 і ті, що довкруги них помогли в усьому, сріблом і золотом, кіньми і скотиною і пожертвами, дуже багато, від тих, в яких Він розбудив ум. 7 І цар Кир виніс святий господний посуд, який приніс з Єрусалиму Навуходоносор і поклав їх до свого ідолського храму. 8 А винісши їх, Кир цар Персів передав їх Мітрідатові свому скарбникові, а через нього були передані Санавассарові голові Юдеїв. 9 Число цього було: тисяча золотих вмивальниць, тисяча срібних вмивальниць, двадцять девять срібних кадильниць, 10 тридцять золотих чаш, дві тисячі чотириста десять срібних, і тисяча іншого посуду. 11 Ввесь же посуд принесений, золотий і срібний, п'ять тисяч чотириста шістьдесят девять, принесено ж Санавассаром разом з тими, що з полону з Вавилону (ішли) до Єрусалиму. 12 А в часах Артаксеркса царя Персів написали до нього проти тих, що жили в Юдеї і Єрусалимі Везлемос і Мітрадат і Тавеллій і Раум і Веелтемос і Самсей писар і осталі, ті, що на це поставлені, що живуть в Самарії і інших місцях, нижче написаний лист: 13 Цареві Артаксерксові, панові, твої раби Раумос літописець і Самсей писар і осталі з їхньої ради, судді, що в Долині Сирії і Фінікії. 14 І тепер хай стане відомим панові цареві, що юдеї, які прийшли від вас до нас, прийшовши до Єрусалиму, будують злобне місто відступлення, а торговиці його і стіни направляють і відбудовують храм. 15 Отже, якщо це місто буде збудоване і стіни будуть закінчені, не (тільки) перестануть давати дань, але і царям противитимуться. 16 І оскільки будується храм, вважаємо за добре не поминути це, але сказати панові цареві, щоб, як ти (так) вважаєш, хай поглянуть в книги твоїх батьків. 17 І в літописах знайдеш записане про це і пізнаєш, що воно було містом відступства і царям і містам давало клопіт і юдеї відступники і заколоти в ньому повстають ще від віку, через цю причину і спустошено це місто. 18 Тепер отже тому обявляємо тобі, пане царю, що коли це місто буде збудоване і його мури піднімуться, проходу не буде тобі до Долини Сирії і Фінікії. 19 Тоді цар відписав Раумові літописцеві і Веелтемові і Самсеєві писареві і осталим посадовим, і тим, що живуть в Самарії і Сирії і Фінікії нижче написано: 20 Я прочитав листа, якого ви післали до мене. 21 Я, отже, наказав пошукати, і знайдено, що те місто від віку протиставиться царям і чоловіки відступники і в ньому бувають війни 22 і сильні і тверді царі були в Єрусалимі, які володіли і накладали дані на Долину Сирії і Фінікії. 23 Тепер, отже, я наказав заборонити тим людям будувати місто 24 і подбати, щоб нічого поза цим не ставалося і щоб лукавство не дійшло до повноти, щоб царям не задавали клопоту. 25 Тоді як прочитали те, що написано від царя Артаксеркса, Раумос і Самей писар і ті, що з ними вчиновлені, поспішно запрягшись (пішли) до Єрусалиму з кіньми і народом, що стає в лави, почали спиняти будівничих. 26 І будівництво храму, що в Єрусалимі, безчинним було до другого року царства Дарія перського царя.

3,1 І цар Дарій зробив велику вечерю всім, що під ним, і всьому його родові і всім воеводам Мидії і Персії 2 і всім сатрапам і вождям і управителям, що під ним, від Індії аж до Етіопії на сто двадцять п'ять сатрапств. 3 І їли і пили і, наситившись,

відійшли. А цар Дарій відійшов до спальні і заснув і в безсонні був. 4 Тоді три молодці охоронці, які стерегли тіло царя, сказали один до одного: 5 Скажім кожний з нас одне слово, яке перемаже. І той чиє слово покажеться мудрішим від інших, цар Дарій дасть йому великі дари і великі побіди 6 і зодягнеться в порфіру і питиме з золота і в золоті сидітиме і (матиме) позолочену колісницю і виссоновий кідар і гриву на шиї, 7 і другим сяде після Дарія задля своєї мудрости і назветься кривим Дарія. 8 І тоді кожний, написавши своє слово, запечатали і поклали під подушку царя Дарія і сказали: 9 Коли цар встане, дадуть йому письмо, і чиє слово визнає за наймудріше цар і три вельможі Персії, то йому дасться побіду, так як написано. 10 Один написав: Перемагає вино. 11 Інший написав: Перемагає цар. 12 Третій написав: Перемагають жінки, понад все ж перемагає правда. 13 І коли цар встав, взявши писання, дали йому і він прочитав. 14 І післявши, він покликав всіх вельмож Мідії і Персії і сатрапів і вождів і управителів й іпатів і сів в залі засідань і прочитано письмо перед ними. 15 І він сказав: Покличте молодців, і вони розяснять їхні слова. І покликано їх, і ввійшли. 16 І сказав їм: Сповістіть нам про письма. 17 І почав перший, що сказав про силу вина, і так сказав: 18 Мужі, скільки перемагає вино? Всіх людей, що його пють, зводить з розуму. 19 І в царя і в сироти чинить один ум, і в раба і в свобідного, і в бідного і в багатого. 20 І весь ум повертає до веселості і радості і він не памятає ніякого смутку і ніякого довгу. 21 І всі серця робить багатими і забуває про царя і сатрапа і всіх за талант доводить до говорення. 22 І не памятає, коли пють, щоб любити друзів і братів, і по не довгому часі витягають мечі. 23 І коли відходять від вина, не памятають, що зробили. 24 О мужі, чи не перемагає вино, бо так змушує чинити? І так сказавши, замовк.

4,1 І другий почав говорити, той, що сказав про силу царя: 2 О чоловіки, чи не люди перемагають землю і море, заволодіваючи і над всім, що в них. 3 Цар же перемагає і володіє всіма і панує над ними, і все, що лиш скаже їм, слухають. 4 Якщо скаже їм вести війну один проти одного, чинять. Якщо ж пішли їх на війни, ідуть і приборкують гори і стіни і вежі. 5 Бють і бються і не переступають слово царя. Якщо ж побідають, збирають для царя все, і те, що захоплять, і інше все. 6 І ті, що не воюють, ані не бються, але обробляють землю, знову коли сіють, збираючи, несуть цареві. І випереджаючи один одного приносять дань цареві. 7 І він є сам один. Коли скаже забити, забивають. Сказав відпустити, відпускають. 8 Скаже побити, бють. Сказав винищити, винищують. Сказав збудувати, будують. 9 Сказав вирубати, вирубують. Сказав насадити, насаджують. 10 І весь його нарід і сили його слухають. 11 А в цьому він лягає, їсть і не і спить, вони ж сторожать довкруги нього і кожний з них не може відійти і робити свої діла, ані не є йому непослушні. 12 О мужі, як не перемагає цар, бо так його слухаються! І замовчав. 13 А третій, що сказав про жінку і правду, це - Зоровавель, він почав говорити: 14 Мужі, чи не великий цар і люди численні і вино перемагає, хто отже той, що володіє ними, чи хто панує над ними, чи не жінки? 15 Жінки породили царя і весь нарід, який панує над морем і землею. 16 І з них вийшли, і вони вигодували їх, тих, що насадили виноградники, з яких буває вино. 17 І вони роблять одіж людям, і вони роблять славу чоловікам, і чоловіки не можуть бути без жінок. 18 Якщо ж зберуть золото і срібло і всяку гарну річ і бачать одну гарну на вигляд і красу жінку 19 і, оставивши все це, дивляться на неї і з відкритими устами глядять на неї, і всі її бажають більше ніж золото і срібло і всяку гарну річ. 20 Чоловік оставляє свого батька, який

його вигодував, і власну країну і пристає до власної жінки, 21 і з жінкою оставляє душу, і не памятає, ані батька, ані матір, ані країну. 22 І тому треба щоб ви пізнали, що жінки панують вами. Чи не болієте і трудитеся і все даєте і приносите жінкам? 23 І чоловік бере свій меч і виходить, щоб іти в дорогу і робити розбій і красти і плисти по морі і ріками. 24 І бачить льва і в темряву йде, і коли вкраде і зробить розбій і розграбує, відносить улюбленій. 25 І чоловік більше любить власну жінку ніж батька і матір. 26 І численні стали безумними власними умами через жінок і через них стали рабами, 27 і численні згинули і були забиті і згрішили через жінок. 28 І тепер чи не вірите мені? Чи цар не великий своєю владою? Чи не всі країни бояться доторкнутися до нього. 29 Я бачив його і Апамину дочку подивугідного Вартака, наложницю царя, що сиділа по правиці царя 30 і брала вінець з голови царя і клала на свою, і по щоці лівицею вдарила царя. 31 І при цьому цар, відкривши уста, глядів на неї. І коли засміється до нього, він сміється. Якщо ж розгвівається на нього, він її потішає, щоб її примирити. 32 О мужі, як не сильні жінки, коли так чинять? 33 І тоді цар і вельможі поглянули один на одного. 34 І він почав говорити про правду: Мужі чи не сильні жінки? Велика земля, і високе небо, і швидке в бігу сонце, бо повертається довкруги неба і знову біжить на своє місце в однім дні. 35 Чи не великий Той, що це робить, і велика і сильна в усьому правда. 36 Вся земля правду кличе, і небо її благословить і всі діла трясуться і тремтять і немає з ним нічого неправедного. 37 Неправедне вино, неправедний цар, неправедні жінки, неправедні всі людські сини, і неправедні всі їхні діла, ці всі. І немає в них правди, і в їхній неправедності гинуть. 38 Правда ж перебуває і кріпиться на віки і живе і кріпшає на віки віку. 39 І не вмiє зглядатися на лице, ані приймати дари, але творить праведне з усього неправедного і поганого. І всім до вподоби її діла, і немає в її суді нічого неправедного. 40 І її сила і царство і влада і велич всіх віків. Благословенний Бог правди. 41 І він перестав говорити. І тоді весь нарід закричав, і тоді сказали: Велика правда і вона перемагає. 42 Тоді цар сказав йому: Попроси, що хочеш, більше від написаного, і дамо тобі, оскільки ти виказався наймудрішим. І сядеш близько мене і назвешся моєю родиною. 43 Тоді він сказав цареві: Згадай молитву, якою я помолився, щоб збудувати Єрусалим, в дні, коли ти прийняв твоє царство, 44 і щоб відіслати весь посуд забраний з Єрусалиму, який відлучив Кир, коли обіцяв вигубити Вавилон, і обіцяв відіслати туди. 45 І ти обіцяв збудувати храм, якого спалили ідумеї, коли спустошено Юдею халдеями. 46 І тепер це є те, що тебе прошу, пане царю, і що прохаю в тебе, і це відповідає твоїй величності. Благаю, отже, щоб ти виконав обітницю, яку ти з уст твоїх обіцяв зробити цареві неба. 47 Тоді цар Дарій, вставши, поцілував його і написав йому листи до всіх економів і намісників і воєвод і сатрапів, щоб провели його і тих, що з ним, всіх, що йдуть будувати Єрусалим. 48 І написав листи до всіх намісників в Долині Сирії і Фінікії і тим, що в Лівані, щоб приносили кедрове дерево з Ливану до Єрусалиму, і щоб з ним збудували місто. 49 І написав всім юдеям про свободу, тим, що йдуть з царства до Юдеї, щоб кожний сильний і сатрап і намісник і економ не приходив до їхніх дверей, 50 і кожна околиця, яку держать, щоб була їм без податку, і щоб ідумеї оставили юдейські села, які держать, 51 і на будовання святині дали на рік двадцять талантів поки будується, 52 і десять талантів на рік на жертівник, щоб вдержувати цілопалення кожного дня, щоб згідно з заповіддю, приносити сімнадцять (цілопалень), 53 і щоб була свобода для всіх,

що приходять з Вавилону будувати місто, для них і їхніх дітей і всіх священників, що приходять. 54 Написав же і про утримання і священну одіж, в якій служитимуть в ній. 55 І написав, щоб дати левітам утримання аж до того дня, коли закінчиться будова дому і Єрусалиму, 56 і написав про всіх сторожів міста, щоб дати їм жереб і утримання. 57 І відіслав ввесь посуд, який відлучив Кир з Вавилону. І все, що Кир сказав зробити, і він заповів зробити і відіслати до Єрусалиму. 58 І коли молодець вийшов, піднявши лице до неба перед Єрусалимом, він поблагословив Царя неба кажучи: 59 Від Тебе перемога, і від Тебе мудрість і твоя слава, і я твій раб. 60 Благословенний Ти, що дав мені мудрість. І тобі визнаюся, володарю батьків. 61 І він взяв письма і вийшов до Вавилону і сповістив всім його братам. 62 І вони поблагословили Бога їхніх батьків, бо Він дав їм свободу і відпущення, 63 щоб піти і збудувати Єрусалим і храм, де на ньому прозвано його ім'я, і святкували сім днів з музиками і радістю.

5,1 Після цього вибрано володарів дому батьків, щоб пішли за їхніми племенами і їхні жінки і сини і дочки і їхні раби і рабині і їхня скотина. 2 І Дарій післав з ними тисячу кіннотчиків аж доки не доведуть їх до Єрусалиму з миром і з музикою, тимпанами і сопілками. 3 І всі їхні брати веселилися і він зробив так, щоб вони пішли разом з ними. 4 І це імена мужів, які пішли, за їхніми батьківщинами, за племенами, за своєю частю. 5 Священики, сини Фінееса, сина Аарона: Ісус син Йоседека, сина Сарая, і Йоакім син Зоровавеля, сина Салатіїла, з дому Давида з роду Фареса, племені Юди, 6 який говорив мудрі слова до Дарія царя Персів в другому році його царства, в місяці Нісан, в першому (дні) місяця. 7 Ці є ті з полону переселення, що пішли з Юдеї, яких переселив Навуходоносор цар Вавилону до Вавилону, 8 і вони повернулися до Єрусалиму і до всієї Юдеї, кожний до свого міста, що прийшли з їхніми начальниками з Зоровавелем і Ісусом, Неемієм, Зареєм, Рисеєм, Енинієм, Мардохеєм, Веелсаром, Асфарасом, Воролієм, Роїмом, Ваавом. 9 Число тих, що (були) з народів і їхні начальники: Сини Фороса - дві тисячі сто сімдесят два. 10 Сини Сафата - чотириста сімдесят два. Сини Арея - сімсот п'ятдесят шість. 11 Сини Фаатмоава з синами Ісуса і Йоава - дві тисячі вісімсот дванадцять. 12 Сини Олама - тисяча двісті п'ятдесят чотири. Сини Зата - дев'ятьсот сорок п'ять. Сини Хорвея - сімсот п'ять. Сини Ванія - шістьсот сорок вісім. 13 Сини Вивая - шістьсот двадцять три. Сини Асгада - три тисячі триста двадцять два. 14 Сини Адонікама - шістьсот шістьдесят сім. Сини Вагоя - дві тисячі шістьдесят шість. Сини Адіна - чотириста п'ятдесят чотири. 15 Сини Атира Езекія - дев'ятьдесят два. Сини Кілана і Азита - шістьдесят сім. Сини Азура - чотириста тридцять два. 16 Сини Аннія - сто один. Сини Арома, сини Васая - триста двадцять три. Сини Аріфа - сто дванадцять. 17 Сини Ветируса - три тисячі п'ять. Сини з Ветломона - сто двадцять три. 18 Ті, що з Нетеваса, - п'ятдесят п'ять. Ті, що з Енати, - сто п'ятдесят вісім. Ті, що з Ветасмона, - сорок два. 19 Ті, що з Каріятіарії, - двадцять п'ять. Ті, що з Капіраса і Вирота, - сімсот сорок три. 20 Хадіази і Амміди - чотириста двадцять два. Ті, що з Кірами і Гавви, - шістьсот двадцять один. 21 Ті, що з Макалона, - сто двадцять два. Ті, що з Ветолія, - п'ятдесят два. Сини Ніфіса - сто п'ятдесят шість. 22 Сини Каламая іншого і Онуса - сімсот двадцять п'ять. Сини Єрехія - триста сорок п'ять. 23 Сини Саннаса - три тисячі триста тридцять. 24 Священики: Сини Єддуа, сина Ісуса, до синів Анасіва - дев'ятьсот сімдесят два. Сини Еммира - тисяча п'ятдесят два. 25 Сини Фассура - тисяча двісті сорок сім.

Сини Харми - тисяча сімнадцять. 26 Левіти: Сини Ісуса і Кадміїла і Ваннуя і Удія - сімдесят чотири. 27 Співаки святого: сини Асафа сто сорок вісім. 28 Дверники: сини Салума, сини Атара, сини Толмана, сини Акува, сини Атита, сини Совая, всіх - сто тридцять девять. 29 Священні слуги: сини Ісава, сини Асіфа, сини Таваота, сини Кираса, Сини Суя, сини Фадея, сини Лавана, сини Ангава, 30 сини Акуда, сини Ута, сини Китава, сини Агава, сини Сувая, сини Анана, сини Катую, сини Геддура, 31 сини Яїра, сини Десана, сини Ноева, сини Хасева, сини Газира, сини Озія, сини Фіноя, сини Асара, сини Вастая, сини Асана, сини Маанія, сини Нафіса, сини Акуфа, сини Ахіва, сини Асура, сини Фаракіма, сини Васалота, 32 сини Меєдди, сини Кута, сини Харея, сини Вархуса, сини Серара, сини Томоя, сини Насія, сини Атіфа. 33 Сини рабів Соломона: Сини Ассафіота, сини Фаріда, сини Єїлія, сини Лозона, сини Геддила, сини Сафутія, 34 сини Атіля, сини Факарета Савії, сини Саротія, сини Масія, сини Гаса, сини Ассуса, сини Суваса, сини Афєрра, сини Вародіса, сини Сафата, сини Амона. 35 Всі священні служителі і сини рабів Соломона - триста сімдесят два. 36 Це ті, що пішли з Термелета і Телерсаса, їхній володар Хараат, Адан і Амар, 37 і не змогли сповістити їхні батьківщини і роди, чи є з Ізраїля. Сини Далана сина Тувана, сини Некодана, - шістьсот п'ятдесят два. 38 І з священників ті, що чинили священне, і не знайдено їх: Сини Оввія, сини Аккоса, сини Йоддуса, що взяв за жінку Авгію з дочок Фарзеллея і прозваний його іменем. 39 І вони, як шукали письмо роду в списку і не знайшли, були відставлені від священослужіння, 40 і сказав їм Неємія і Аттарія, щоб вони не мали часті в святому, аж доки не встане архиєрей зодягнений явним і правдою. 41 Всі ж були: Ізраїль від дванадцятьлітніх сорок дві тисячі триста шістьдесят, окрім рабів і рабинь. Їхні раби і рабині - сім тисяч триста тридцять сім. Півці і співачки - двісті сорок п'ять. 42 Верблюдів - чотиреста тридцять п'ять, і коней - сім тисяч тридцять шість, ослів - двісті сорок п'ять, підярємних - п'ять тисяч п'ятьсот двадцять п'ять. 43 І (деякі) з володарів батьківщин, коли вони прийшли до божого храму, що в Єрусалимі, обіцялись підняти дим на його місці по своїй силі, 44 і дати до храмової скарбниці на діла тисячу мнис золота і п'ять тисяч мнис срібла і сто священних одеж. 45 І поселилися священники і Левіти і ті, що з народу, в Єрусалимі і околиці, а священні півці і дверники і весь Ізраїль в своїх селах. 46 А як настав сьомий місяць, і як сини Ізраїля були кожний в себе, вони зібралися однодушно на площі першої брами, що до сходу. 47 І вставши, Ісус син Йоседека і його брати священники і Зоровавель син Салатіїла і його брати приготували жертівник Бога Ізраїля, 48 щоб на ньому принести цілопалення згідно з тим, що записано в книзі Мойсея божого чоловіка. 49 І зібралися до них з інших народів землі. І поставили жертівник на свому місці, бо з ними ворогували і їх перемогли всі ті народи, що на землі, і принесли жертви за часом і ранне і вечірне цілопалення Господеві, 50 і зробили празник шатер, так як приписано в законі, і щоденні жертви, так як належалося, 51 і після цього постійний принос і жертви суботи і нових місяців і всіх освячених празників. 52 І які обітницю зложили в молитві Богові, від (дня) нового місяця в сьомому місяці почали приносити жертви Богові, і божий храм ще не був збудований. 53 І дали срібло, їжу і напіток каменярам і будівничим і вози сидонянам і тирянам, щоб вони привезли з Лівану кедрове дерево, щоб перевезли плоти до пристані Йоппії за приписом написаним їм від Кира царя Персів. 54 І в другому році після приходу до божого храму до Єрусалиму в другому місяці зачав

Зоровавель син Салатїїла і Ісус син Йоседека і їхні брати і священники, левїти, і всі, що прийшли з полону до Єрусалиму, 55 і поклали основу божого храму в (день) нового місяця в другому місяці другого року по приході до Юдеї і Єрусалиму. 56 І поставили левїтів від двадцятьлітніх над господними ділами, і встав Ісус і сини і брати і Кадміїл брат і сини Ісуса Імадавуна і сини Йода, сина Іліядуна, з синами і братами, всі Левїти, однодушно наставлені над тими, що робили діла в господньому домі. 57 І будівничі збудували господний храм, і встали зодягнені священники з трубами і музиками і левїти, сини Асафа, маючи цимбали, співаючи Господеві, і прославляючи за Давидом царем Ізраїля. 58 І заспівали пісні, визнаючись Господеві, бо його доброта і слава на віки в усьому Ізраїлі. 59 І весь нарід затрубів і закричали великим голосом, співаючи Господеві на піднесення господнього дому. 60 І прийшли до цієї будови (деякі) з священників, левїтів і начальників за їхніми батьківщинами, старшини, що бачили попередний дїм, з криком і великим плачем 61 і численні з трубами і радістю і великим криком, 62 так що нарід не чув трубів через плач народу, бо нарід дуже трубів, так що чути було далеко. 63 І почувши, вороги племені Юди і Веніямина прийшли довідатися, що це за голос труб. 64 І пізнали, що ті, що з полону, будують храм Господеві Богові Ізраїля, 65 і прийшовши до Зоровавеля й Ісуса і володарів батьківщин, кажуть їм: Будуватимемо з вами. 66 Бо подїбно як ви ми слухаємося вашого Господа і йому приносимо жертву від днів Асвасарета царя Ассирійців, який переселив нас сюди. 67 І сказав їм Зоровавель й Ісус і володарі батьківщин Ізраїля: Не вам і нам будувати дїм нашому Господеві Богові. 68 Бо ми самі збудуємо Господеві Ізраїля згідно з тим, що нам приказав Кир цар персів. 69 А нарід землі, що був з тими, що в Юдеї, і перескаджаючи перескаджали будувати, 70 і чинячи змови і розрухи і заворушення, не дав закінчити будову весь час життя царя Кира. 71 І перескаджали будівництву два роки аж до царства Дарія.

6,1 А в другому році царства Дарія пророкували Ангей і Захарія син Едда пророки в юдеїв, що в Юдеї і Єрусалимі, іменем Господа Бога Ізраїля. 2 Тоді, вставши, Зоровавель син Салатїїла і Ісус син Йоседека почали будувати господний дїм, що в Єрусалимі, як з ними були господні пророки, які їм помагали. 3 В тому часі прийшов до них Сїсїнній володар Сирії і Фїнікії і Сатравузаній і друзі і сказали їм: 4 За чїм дозволом будуете цей дїм і це покриття і довершуєте все інше, і хто є будівничі, що це довершують. 5 І мали ласку відвідинами від Господа старшини юдеїв, що були над полонем, 6 і не заборонили їм будувати аж доки не повідомлено про них Дарїєві і не одержано відповіді. 7 Відпис листа, який Дарїєві написав і післав Сїсїнній володар Сирії і Фїнікії і Сатравузаній і друзі, що в Сирії і Фїнікії: 8 Володарі цареві Дарїєві - радість. Все хай буде відомим нашому панові цареві, що прийшовши до країни Юдеї, і пішовши до міста Єрусалиму, ми знайшли старшин юдейських з полону в місті Єрусалимі, що будували новий великий дїм Господеві з дорогого тесаного каміння, деревом, що покладене на стїнах, 9 і ті роботи зроблені дбайливо і діло поступає в їхніх руках і викінчене з усією славою і дбайливо. 10 Тоді ми випитали цих старшин: За чїм приказом ви будуете цей дїм і основуєте ці діла? 11 Отже, ми їх запитали, щоб тобї об'явити і тобї написати хто чоловіки провідники і ми попросили список імен їхнів провідників. 12 А вони відповіли нам, кажучи: Ми є раби Господа, що створив небо і землю. 13 І дїм збудовано перед багатьма роками великим і сильним царем Ізраїля і його закінчено.

14 І томущо наші батьки, збунтувавшись, згрішили проти небесного Господа Ізраїля, Він їх видав в руки царя Вавилону Навуходоносора, царя халдеїв. 15 І вони, знищивши дім, спалили і нарід взяли в полон до Вавилону. 16 А в першому році, як зацарював Кир вавилонською країною, написав цар Кир, щоб збудувати цей дім, 17 і священний золотий і срібний посуд, який Навуходоносор виніс з того дому, що в Єрусалимі, і поставив їх в своєму храмі, знову виніс їх цар Кир з храму, що в Вавилоні, і передано його Зоровавелеві і Санавассарові володареві, 18 і приказано йому віднести ввесь цей посуд, щоб поставити в храмі, що в Єрусалимі, і збудувати цей господний храм на місці. 19 Тоді той Санавассар, прийшовши, поклав основи господнього дому, що в Єрусалимі, і від тоді аж до тепер будова не одержала завершення. 20 Тепер, отже, якщо цар вважає за відповідне, хай поглянуть до царських бібліотек пана царя, тих, що в Вавилоні. 21 І чи з рішеннями Кира царя знаходиться те, що відноситься до будови господнього дому, що в Єрусалимі, і як судитиме наш пан цар, хай відповість нам про це. 22 Тоді цар Дарій приказав поглянути в царські бібліотеки, що лежать в Вавилоні, і знайдено в Екватанах, в замку, що в країні Мидії один том, в якому записано таке: 23 В першому році царювання Кира: Цар Кир приказав збудувати господний дім, що в Єрусалимі, щоб постійно приносили жертви на огні, 24 якого висота - шістдесят ліктів, широта - шістдесят ліктів, з трьох рядів тесаного каменя і одного ряду нового дерева з країни, і дати кошти з дому царя Кира. 25 І священний золотий і срібний посуд господнього дому, який виніс Навуходоносор з дому, що в Єрусалимі, і відніс до Вавилону, доставити до дому, що в Єрусалимі, де він лежав, щоб був поставлений там. 26 Він же приказав подбати (про це) Сісінію володареві Сирії і Фінікії і Сатравузанові і друзям і володарям поставленим в Сирії і Фінікії оставити місце, і допомогти господньому рабові Зоровавелеві, володареві Юдеї, і старшинам Юдеїв, щоб збудувати той дім Господа на місці. 27 І я приказав вповні збудувати і подбати, щоб допомогти тим юдеям, що з полону, аж доки не буде закінчено господний дім. 28 І з податків Долини Сирії і Фінікії хай ревно буде дана поміч цим людям на господні жертви володареві Зоровавелеві, з биків і баранів і ягнят, 29 так само і пшениця і сіль і вино і олія постійно кожного року, так як священники, що в Єрусалимі, вкажуть видати на кожний день без вагання, 30 щоб були принесені поливання найвищому Богові за царя і рабів, і щоб молилися за їхнє життя, 31 і вказати, що коли хто переступить щось з вище сказаного і написаного, чи й усуне, хай візьметься дерево з його власних і на цьому хай буде він повішений і його маєтки стануть царськими. 32 Через це і Господь, якого імя там прикликано, хай вигубить всякого царя і нарід, який простягне свою руку, щоб перешкодити, чи зробити зло тому господньому домові, що в Єрусалимі. 33 Я Дарій цар наказав, щоб сталося докладно за цим.

7,1 Тоді Сісінній володар Долини Сирії і Фінікії і Сатравузаній і друзі, послухні приказам царя Дарія 2 наглядали над священними ділами, дуже дбайливо помагаючи юдейським старшинам і поставленим над святим. 3 І святі діла поступали вперед як пророкували Ангей і Захарія пророки, 4 і закінчили це за заповіддю Господа Бога Ізраїля, 5 і за рішенням Кира і Дарія і Артаксеркса царів персів до шостого року Дарія царя персів. Святий дім завершено до двадцять третього (дня) місяця Адара в шостому році царя Дарія. 6 І зробили сини Ізраїля і священники і левіти і осталі, що з полону, ті, що наставлені, докладно за тим, що в

книзі Мойсея. 7 І принесли на обновлення господнього храму сто биків, двісті баранів, чотириста ягнят, 8 дванадцять козлів за гріх всього Ізраїля, за числом володарів племен Ізраїля - дванадцять. 9 І стали священники і левіти зодягнені за племенами на діла Господа Бога Ізраїля згідно з книгою Мойсея і дверники при кожних дверях. 10 І провели сини Ізраїля ті, що з полону, пасху в чотирнадцятому (дні) першого місяця. Бо священники і левіти очистилися разом, 11 і всі сини полону не очистилися, отже левіти всі разом очистилися 12 і закололи пасху всім синам полону і своїм братам священникам і собі. 13 І їли сини Ізраїля ті, що з полону, всі, що відлучилися від гидот народів землі, що шукали Господа. 14 І провели празник прісних сім днів радіючи перед Господом, 15 бо опрокинув раду царя ассурів проти них, щоб скріпити їхні руки на діла Господа Бога Ізраїля.

8,1 І після цього, як царював Артаксеркс цар Персів, прийшов Ездра син Сарая, сина Езрія, сина Хелкія, сина Салима, 2 сина Саддука, сина Ахітова, сина Амарія, сина Езія, сина Марерота, сина Зарая, сина Сауя, сина Вокка, сина Авісуя, сина Фінееса, сина Елеазара, сина Аарона, першого священника. 3 Цей Ездра прийшов з Вавилону як писар, будучи обізнаний з законом Мойсея, що даний Богом Ізраїля, 4 і цар дав йому славу, як він знайшов ласку перед ним в усіх його навчаннях. 5 І прийшли з ним (деякі) з синів Ізраїля і священників і левітів і священних співаків і дверників і священних рабів до Єрусалиму в сьомому році царювання Артаксеркса в п'ятому місяці, це сьомий рік царя. 6 Бо вийшовши з Вавилону в (день) нового місяця в першому місяці в (день) нового місяця в п'ятому місяці прийшли до Єрусалиму, за даною їм доброю подорожжю від Господа. 7 Бо Ездра мав велике вміння, щоб ніщо не оставити з того, що в господнім законі, і з законів навчати весь Ізраїль всі оправдання і суди. 8 Це нижче поданий відпис приказу царя Артаксеркса, письма післаного Єздрі священникові і читачеві господнього закону: 9 Цар Артаксеркс Єздрі священникові і читачеві господнього закону: вітання. 10 І я, ласкаво судивши, приказав бажаючим з юдейського народу, тим, які хочуть з священників і левітів, і тих, що в нашому царстві, піти з тобою до Єрусалиму. 11 Отже ті, що бажають хай підуть з тобою, так як рішено мною і сімома друзями радниками, 12 щоб відвідати тих, що в Юдеї і в Єрусалимі, згідно з тим, що є в законі господньому, 13 і принести до Єрусалиму дари Господеві Ізраїля, те, що обіцяв я і приятелі, і все золото і срібло, яке знайшлося у вавилонській країні, Господеві до Єрусалиму з дарованим від народу для храму їхнього Господа, що в Єрусалимі, 14 щоб зібрати золото і срібло для биків і бранів і ягнят і це, що з ними піде, 15 щоб принести жертви на жертівнику їхнього Господа, що в Єрусалимі. 16 І все, що лиш з твоїми братами бажаєш чинити з золотом і сріблом, роби за бажанням твого Бога 17 і священний посуд Господа даний тобі на потреби храму твого Бога, що в Єрусалимі, поставиш перед твоїм Богом, що в Єрусалимі. 18 І інше, що тобі буде потрібне для храму твого Бога, придбаєш з царської скарбниці. 19 І я, цар Артаксеркс, приказав сторожеві скарбниці Сирії і Фінікії, щоб те, за чим пішле Ездра священник і читач закону найвищого Бога, дбайливо було йому дане аж до сто талантів срібла, 20 подібно і до сто мірок пшениці і сто мірок вина і солі безліч. 21 Все те хай буде зроблене дбайливо за божим законом для найвищого Бога, щоб не було гніву на царстві царя і на синах. 22 І вас повідомляється, що для всіх священників і левітів і священних півців і дверників і священних слуг і купців цього храму не буде жодного податку, ані іншого тягару, і щоб ніхто не мав влади

щось їм накинути. 23 І ти, Ездо, за божою мудрістю постав суддів і суддів щоб судили в цілій Сирії і Фінікії всіх тих, що знають закон твого Бога. І тих, що не знають, навчиш. 24 І всі, які переступають і закон твого Бога і царський (закон), хай будуть належно покарані, якщо і смертю, якщо і карою, чи грошевою карою, чи вигнанням. 25 Благословенний єдиний Господь, що дає це в серце царя, щоб прославити його дім, що в Єрусалимі, 26 і вчинив мене шанованим перед царем і радниками і всіма приятелями і його вельможами. 27 І я став сильним при помочі мого Господа Бога і я зібрав мужів з Ізраїля, щоб пішли зі мною. 28 І це проводирі за їхніми батьківщинами і володіннями, що йшли зі мною з Вавилону в царюванні царя Артаксеркса. 29 З синів Фінееса - Гасом, з синів Єтамара - Гамил, з синів Давида - Аттус син Сехенія. 30 З синів Фороса - Захарія і з ним сто п'ятдесят записаних мужів. 31 З синів Фаатмоава - Еліаоній син Заря і з ним двісті мужів. 32 З синів Затоя - Сенехія син Єзила і з ним триста мужів. З синів Адіна - Вин-Йоната і з ним двісті п'ятдесят мужів. 33 З синів Ілама - Єсія син Готоля і з ним сімдесят мужів. 34 З синів Сафатія - Заря син Михаїла і з ним сімдесят мужів. 35 З синів Йоава - Авадія син Єзила і з ним двісті дванадцять мужів. 36 З синів Ванія - Салімот син Йосафія і з ним сто шістьдесят мужів. 37 З синів Вавія - Захарія син Вивая і з ним двадцять вісім мужів. 38 З синів Асгата - Іван син Акатана і з ним сто десять мужів. 39 З синів Адонікама - останні, і це їхні імена: Еліфалат, Суїл і Самея, і з ними сімдесят мужів. 40 З синів Вагоя Утій син Істалкура і з ним сімдесят мужів. 41 І я їх зібрав до згаданої ріки Тера, і ми отаборилися там три дні, і я їх повчив. 42 І я там не знайшов (нікого) з синів священиків і з левітів, 43 і я післав до Елезара і Ідуїла і Маасмана і Елнатана і Самея і Йоріва, Натана, Енната, Захарії і Месолама володарів і знавців 44 і я сказав їм піти до володаря Аддея, що на місці скарбниці, 45 заповівши їм сказати Аддею і його братам і тим, що на місці скарбниці, щоб післали нам тих, що є священиками в домі нашого Господа. 46 І привели нам з сильною рукою нашого Господа вчених мужів з синів Моолія, сина Левія, сина Ізраїля: Асевівія і його синів і братів, - вісімнадцять. 47 І Асевія і Аннуна і Осея брата з синів Ханунея і їхніх синів, - двадцять мужів. 48 І з священних слуг, яких дав Давид і володарі на працю левітам, - двісті двадцять священних слуг. Подано список всіх імен. 49 І я там заповів піст молодцям перед нашим Господом, 50 щоб шукати в нього добру путь для нас і для тих, що є з нами, для наших дітей і скоту. 51 Бо я посоромився просити для певності в царя піших і кінних і супровід проти наших ворогів. 52 Бо ми сказали цареві, що сила нашого Господа буде з тими, що шукаємо Його, на всяке напрямлення. 53 І ми знову помолилися до нашого Господа за це, і одержали милосердя. 54 І я відділив з володарів племен священиків дванадцять мужів, і Серевія і Ассамія і з ними десять мужів з їхніх братів, 55 і я їх поставив над золотом і сріблом і святим посудом дому нашого Господа, який дарував цар і його радники і вельможі і весь Ізраїль. 56 І, вставши, я їм передав шістьсот п'ятдесят талантів срібла і сто талантів сріблого посуду і сто талантів золота і двадцять позолоченого і дванадцять мідяних посудин з добірної міді, що блищиться як золотий посуд. 57 І я їм сказав: І ви є святі для Господа, і посуд святий, і золото і срібло обітоване Господеві, Господеві наших батьків. 58 Чувайте і стережіть доки не передаєте їх ви володарям племен священиків і левітів і володарям батьківщин Ізраїля в Єрусалимі в складах дому нашого Господа. 59 І ті священики і левіти, що взяли золото і срібло і посуд

принесли це до Єрусалиму до храму господнього. 60 І ми відійшли від ріки Тери в дванадцятий (день) першого місяця, і ввійшли ми до Єрусалиму при сильній руці нашого Господа, що над нами, і Господь спас нас в дорозі від всякого ворога, і ми прийшли до Єрусалиму. 61 І як прибув я сюди, в третьому дні передано зважене золото і срібло в домі нашого Господа Мармотію синові Урія священникові 62 і з ним (був) Елеазар син Фінееса, і були з ними Йосавдос син Ісуса і Моет син Саванна левіти, все (було) за числом і вагою, і записано всю їхню вагу в тій годині. 63 А ті, що прийшли з полону, принесли жертви Господеві Богові Ізраїля: дванадцять биків за весь Ізраїль, дев'яносто шість баранів, сімдесят два ягнята, дванадцять козлів за спасіння. Все в жертву Господеві. 64 І віддали прикази царя царським економам і володарям Долини Сирії і Фінікії, і прославили нарід і господний храм. 65 І як це закінчено, прийшли до мене володарі, кажучи: 66 Нарід Ізраїля і володарі і священники і левіти не відділилися від чужого народу землі зза їхньої нечистоти, від хананеїв і хеттеїв і фerezеїв і євусеїв і моавітів і єгиптян й ідумеїв. 67 Бо побралися з їхніми дочками і вони і їхні сини, і змішалось святе насіння з чужим народом землі, і учащали володарі і вельможі в цьому беззаконню від початку діла. 68 І сталося, що як лише я це почув, я роздер одіж і священну одіж і вирвав волосся голови і бороди і сів я в задумі і смутний. 69 І зібралися до мене ті, які тоді були зрушені словом Господа Ізраїля, як я плакав над беззаконням, і я сів смутним аж до вечірної жертви. 70 І вставши від посту, маючи роздерту одіж і священну одіж, схиливши коліна і простягнувши руки до Господа, я сказав: 71 Господи, я засоромлений, я завстидався перед твоїм лицем. 72 Бо наші гріхи помножилися понад наші голови, а наші беззаконня піднялися аж до неба 73 ще з часів наших батьків, і ми є в великій грісі аж до цього дня. 74 І через наші гріхи і наших батьків ми були передані з нашими братами і з нашими царями і з нашими священниками царям землі на меч і полон і грабунок зі встидом аж до цього дня. 75 І тепер на коротко було над нами милосердя в Тебе, Господи, щоб оставити нам корінь й імя в місці твого освячення 76 і щоб відкрити світлість нашу в домі нашого Господа, щоб дати нам їжу в часі нашого рабства. 77 І коли ми служили ми не були покинені нашим Господом, але Він поставив нас в ласці перед царями персів, 78 щоб дати нам їжу і прославити наш храм і підняти спустошення Сіону, щоб дати нам основу в Юдеї і Єрусалимі. 79 І тепер, що скажемо, Господи, бо маючи це ми переступили твої приписи, які Ти дав в руку твоїх рабів пророків, кажучи, що: 80 Земля, до якої входите унаслідити, є земля опоганена поганню чужинців землі, і вони наповнили її їхніми нечистотами. 81 І тепер не віддаватимете їхніх дочок за ваших синів і дочок ваших не даватимете їхнім синам. 82 І не шукатимете миритися в тому, що до них відноситься весь час, щоб, скріпившись, ви їли добра землі і унаслідили вашим синам на віки. 83 І те, що трапляється нам, все стається через наші злі діла і наші великі гріхи. 84 Бо Ти, Господи, облегли наші гріхи і дав нам цей корінь. Ми знову повернулися, щоб переступити твій закон, щоб змішатися з нечистотою народів землі. 85 Не розгніваєшся на нас, щоб нас знищити, щоб не оставити корінь і насіння і наше імя. 86 Господи Ізраїля, Ти є праведним, бо ми осталися коренем до сьогодні. 87 Ось тепер ми є перед Тобою в наших беззаконнях, бо не можемо ще стояти перед Тобою через це. 88 І коли Ездра визнавався, молячись, плачучи, лежачи на землі перед храмом, до нього зібралися з Єрусалиму дуже велика юрба, мужі і жінки і

молодь. Бо був великий плач в мно́жестві. 89 І Єхонія син Єіла з синів Ізраїля, видавши голос, сказав до Ездри: Ми згрішили проти Господа і побралися з жінками чужинками з народів землі. І тепер є надія Ізраїлеві. 90 В цьому хай буде з нами клятва до Господа, щоб відкинути всіх жінок наших, що з чужинок, з їхніми дітьми, як суджено тобою, і тими, які слухаються господнього закону. 91 Вставши, доверши, бо діло для тебе, і ми з тобою, щоб чинити з силою. 92 І Ездра, вставши, закликав володарів племен священників і левітів всього Ізраїля, щоб так чинити. І поклялися.

9,1 І Ездра, вставши, пішов з двору храму до приміщення Йоанана сина Еліясіва 2 і, перебувши там, не покуштував хліба, ані не пив води, плачучи над великими беззаконнями мно́жества. 3 І було проголошення по всій Юдеї і Єрусалимі, всім, що з полону, зібратися до Єрусалиму, 4 і ті, які не прийдуть до двох чи трьох днів за судом начальних старців, їхня скотина буде проклята, і він буде відчуженим від мно́жества полону. 5 І зібралися всі ті, що з племені Юди і Веніяміна, до трьох днів до Єрусалиму, це дев'ятий місяць, двадцятий (день) місяця, 6 і сіли все мно́жество на площі храму, тремтячи від холоду, що настав. 7 І вставши, Ездра сказав їм: Ви вчинили беззаконня і побралися з жінками чужинками, щоб додати гріх Ізраїлеві. 8 І тепер дайте визнання, славу Господеві Богові наших батьків 9 і вчиніть його волю і відділіться від народів землі і від жінок чужинок. 10 І закричали все мно́жество і сказали великим голосом: Зробимо так як ти сказав. 11 Але є велике мно́жество і час зимовий, і не можемо стояти на зимному повітрі і не знаходимо (як видержати), і діло не є нам одного дня ані двох. Бо багато в цьому ми згрішили. 12 Хай стануть же володарі мно́жества, і всі, що з наших поселень, які мають жінок чужинок, хай приходять в назначений час 13 і також старшини і судді кожного місця, аж доки не віддалимо від нас лють Господа за це діло. 14 Йонатас син Азаїла і Єзія син Токана взялися за це, і Мосоллам і Левіс і Савватей помагали їм. 15 І зробили так з тими, що з полону. 16 І Ездра священник вибрав собі мужів володарів їхніх батьківщин, всіх за іменем, і сіли разом в (дні) нового місяця в десятому місяці, щоб розслідувати діло. 17 І винесено на розгляд те, що відноситься до мужів, що побралися з жінками чужинками, аж до (дня) нового місяця в першому місяці. 18 І знайдено (декого) з священників, що побралися, що мають жінок чужинок: 19 з синів Ісуса сина Йоседека і братів Масиаса, і Елезар і Йорів і Йодан 20 і подали руки, щоб викинути своїх жінок, і (дали) на надолуження баранів за їхнє беззаконня. 21 І з синів Еммира - Ананія і Завдій і Манис і Самей і Єреїл і Азарія. 22 І з синів Фесура - Еліонай, Маесія, Ісмаїл і Натанаїл і Окідил і Салтас. 23 І з левітів - Йозавдос і Семей і Колій, цей Каліт, і Патей і Оудас і Йоанас. 24 З священних півців - Еліясів, Вакхур. 25 З дверників - Саллум і Толван. 26 З Ізраїля: з синів Фороса - Єрмас і Єзія і Мелхія і Міямін і Елезар і Асівія і Ваннея. 27 З синів Ілама - Маттаній і Захарія, Єзріїл і Овадій і Єремот і Ілія. 28 І з синів Замот - Еліяда, Еліясім, Отонія, Ярімот і Саватос і Зердея. 29 І з синів Вивая - Івван і Ананія і Завдос і Ематис. 30 І з синів Манія - Оламос, Мамухос, Єдей, Ясув і Асаїл і Єремот. 31 І з синів Аддія - Наатос і Мооссія, Лаккунос і Наїд і Маттаній і Сестил і Валнуй і Манассія. 32 І з синів Аннана - Еліонас і Асея і Мелхія і Саввей і Сімон Хосамей. 33 І з синів Асома - Малтанней і Маттатій і Савадей і Еліфалат і Манассій і Семей. 34 І з синів Ваанія - Єремія, Момдій, Маир, Юїл, Мамдай і Педія і Анос, Каравасіон і Еліасів і Мамнітанем, Еліасис, Ваннус, Еліалис, Сомей,

Селемія, Натанія. І з синів Езори - Сесіс, Езріл, Азаїл, Самат, Замврій, Йосип. 35 І з синів Нооми - Мазітія, Завадей, Ідай, Юїл, Ванея. 36 Всі ці побралися з жінками чужинками і відпустили їх з дітьми. 37 І священники і левіти і ті, що з Ізраїля, поселилися в Єрусалимі і в околиці. В (день) нового місяця в сьомому місяці сини Ізраїля (були) в їхніх поселеннях 38 і зібралось все множество однодушно на площу, що на сході дверей храму 39 і сказали Ездрі архиереєві і читачеві принести закон Мойсея переданий Господом Богом Ізраїля. 40 І Ездра архиерей приніс закон всьому множеству від чоловіка аж до жінки і всім священникам, щоб послушали закон в (дні) нового місяця в сьомому місяці. 41 І читав перед храмом в брамі на площі від ранку аж до полудня перед чоловіками і жінками, і все множество приклало ум до закону. 42 І встав Ездра священник і читач закону на поставленому дерев'яному підвищенні, 43 і при ньому стали Маттатія, Саммус, Ананія, Азарія, Урія, Езекія, Ваалсамос з права, 44 і з ліва Фадей, Місаїл, Мелхія, Лотасув, Наварія, Захарія. 45 І Ездра, взявши книгу закону перед множеством, бо сидів славно перед всіма, 46 і коли розкрив закон всі встали прямо. І Ездра поблагословив Господа Бога, найвищого Бога Саваота, Вседержителя, 47 і все множество сказало: Амін, і піднявши руки вгору, припавши до землі, поклонилися Господеві. 48 Ісус і Анніут і Саравія, Ядін, Якув, Савваатей, Автей, Меанна і Каліта, Азарія і Йозавдос, Ананія, Фалія левіти навчали господний закон і читали господний закон до множества, разом сприймаючи читане. 49 І сказав Аттатат Ездрі архиереєві і читачеві і левітам, що навчали множество всього: 50 Цей день є святий Господеві, - і всі заплакали коли почули закон, - 51 отже, пішовши, їжте жирне і пийте солодке і пішліть дари тим, що не мають, 52 бо це святий день Господеві. І не сумуйте, бо Господь вас прославить. 53 І левіти приказували всьому народові, кажучи: Цей день святий, не сумуйте. 54 І всі пішли їсти і пити і веселитися і дати дари тим, що не мають, і дуже розвеселитися, 55 бо сприйняли слова які навчилися. І зібралися.